

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. januar 2012 i sag T-407/09, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mod Kommissionen, hvorved Retten afviste den sag, som appellanten havde anlagt dels med påstand om annullation af Kommissionens påståede beslutning i skrivelse af 29. juli 2009, der fastslår, at visse kontrakter indgået af appellanten vedrørende salg af boliger inden for rammerne af privatisering af offentlige boliger i Neubrandenburg, ikke falder inden for anvendelsesområdet for artikel 87, stk 1, EF, dels påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har forholdt sig passivt i artikel 232 EF's forstand, for så vidt som den har undladt at undersøge kontrakterne på grundlag af artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [...] artikel [88 EF] (EFT L 83, s. 1) — tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, og 265 TEUF samt af adgangen til effektive retsmidler — utilstrækkelig begrundelse af Rettens kendelse.

Konklusion.

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i appelsagen.
- 2) Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Europa-Kommissionen, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG og Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med denne appelsag.

(¹) EUT C 138 af 12.5.2012.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. februar 2013 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot og Mathieu Vrancken mod Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-154/12) (¹)

(Procesreglementets artikel 99 — landbrug — fælles markedsordning — sukker — forordning (EF) nr. 318/2006 — artikel 16 — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 51 — pålæggelse af en afgift på produktion — gyldighed — manglende retsgrundlag — manglende klar og utvetydig begrundelse — tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet)

(2013/C 108/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot og Mathieu Vrancken

Sagsøgt: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Procesdeltagere: Joseph Cockx m.fl.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Bruxelles — gyldigheden af artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 58, s. 1) — fortolkning af artikel 37, stk. 2, EF og artikel 253 EF — pålæggelse af en afgift på produktion i »sukkerroe«-branchen — manglende retsgrundlag — manglende klar og utvetydig begrundelse — forskelsbehandling såvel i forhold til andre brancher som i forhold til landbrugssektoren og øvrige sektorer — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Konklusion

Gennemgangen af det præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker, og artikel 51 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (»fusionsmarkedsordningen«).

(¹) EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens kendelse af 17. januar 2013 — Verenigde Douaneagenten BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-173/12 P) (¹)

(Appel — toldkodeksens artikel 220, stk. 2 — efteropkrævning af importafgifter — ukorrekt fremstilling af de faktiske omstændigheder — import af råsukker)

(2013/C 108/20)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Verenigde Douaneagenten BV (ved advocaat S. Moolenaar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Burggraf og L. Keppenne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten — appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. februar 2012 i sag T-32/11, Verengede Douaneagenten mod Kommissionen, hvorved Retten delvis frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 6754 endelig af 1. oktober 2010, hvori det fastslås, dels at det er berettiget at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, dels at en fritagelse for disse afgifter ikke er berettiget i en konkret sag (REC 02/09)

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Verengede Douaneagenten BV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 23.6.2012.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. februar 2013 — Concepción Maestre García mod Centros Comerciales Carrefour SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Benidorm — Spanien)

(Sag C-194/12) (¹)

(Procesreglementets artikel 99 — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til årlig betalt ferie — årlig ferie, fastsat af virksomheden, der falder sammen med sygeorlov — ret til årlig betalt ferie på et andet tidspunkt — finansiel godtgørelse for ikke afholdt ferie)

(2013/C 108/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Benidorm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Concepción Maestre García

Sagsøgt: Centros Comerciales Carrefour SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Benidorm — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamente-

tets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — ret til årlig betalt ferie — arbejdstager, der er sygemeldt i den årlige ferieperiode, der er fastsat af virksomheden — arbejdstagerens ret til at afholde ferien i en anden periode

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af den nationale lovgivning, hvorefter en arbejdstager, der er på sygeorlov i løbet af den årlige ferieperiode, der er ensidigt fastsat i ferieplanen hos den virksomhed, hvor arbejdstageren er ansat, ikke har ret til efter sin sygeorlov at afholde sin årlige ferie på et andet tidspunkt end det oprindeligt fastsatte og i givet fald uden for den tilsvarende referenceperiode, der er fastsat på grund af produktiviteten eller arbejdets tilrettelæggelse.
- 2) Artikel 7 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af den nationale lovgivning, hvorefter den årlige ferie, som arbejdstageren ikke har kunnet afholde på grund af uarbejdsdygtighed, afløses af en finansiel godtgørelse inden for kontraktens løbetid.

(¹) EUT C 227 af 28.7.2012.

Appel iværksat den 7. juni 2012 af Petrus Kerstens til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Appelafdelingen) den 23. marts 2012 i sag T-498/09 P-DEP, Petrus Kerstens mod Europa-Kommissionen

(Sag C-304/12 P)

(2013/C 108/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Petrus Kerstens (ved advokat C. Mourato)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 7. februar 2013 har Domstolen (Syvende Afdeling) forkastet appellen og pålagt Petrus Kerstens at bære sine egne omkostninger.